

Emne: Fornyelse af kørekort

Henning Stenholt

Norgesvej 1
8370 Hadsten
8698 2861 / 2021 5106
henning@khstenholt.dk

2. februar 2014

Til
Folketinget
Trafikudvalget
Christiansborg
1240 København K

Pr. mailbrev til:
Folketingets Trafikudvalg, Justitsministeriet, Region Midtjylland, Randers Politi – j.nr. xxxx-xxxx-xxx-xx, Sundhedsstyrelsen,
Embedslægen Randers – j.nr. xxxxx-xxx/1/ELW, Ældresagen (medlemsnr. xxxxxxx)

Fornyelse af kørekort!

Jeg har haft kørekort siden 27. september 1961. Jeg købte min første bil i foråret 1962 og har indtil nu været ejer af i alt 7 biler og har kørt rundt regnet 1 - 1.2 mill. km uden skader eller indblanding i uheld!

Som reglerne er nu, skal kørekort fornyes, når kørekortindehaveren fylder 70 år. Jeg fyldte 70 år den 23. september 2013 og gik derfor til læge den 11. september 2013 for at få den obligatoriske lægeerklæring og fik efterfølgende udstedt et midlertidigt kørekort på Favrskov kommunes Borgerservice den 19. september 2013. Det midlertidige kørekort blev forlænget den 14. november 2013.

Jeg fik det nye kørekort med posten den 22. januar 2014, men det mellemliggende forløb ville jeg gerne være foruden og finder det ikke særligt positivt og grundlæggende noget unødvendigt både i tid og i økonomi for både "systemet" og ikke mindst for mig selv!

Det er faktisk et lille tilfælde at jeg overhovedet modtager kørekortet. Den 22. januar er det mig, der tømmer postkassen. I postkassen er kun har et omslag med reklamer. Hvis ikke min hustru havde bladret bunken af reklamer igennem og fundet en lille kuvert inde i bunken af reklamer, af samme størrelse, som dem man normalt modtager takkekort i efter opmærksomhed ved en begravelse, ville kørekortet være endt i genbrugsskraldespanden. Kuverten kørekortet var sendt i måler 9,5 x 14 cm.

Men til forløbet:

Jeg får brev, sendt som B-brev, dateret 8. oktober 2013 fra Østjyllands Politi, modtaget af mig lørdag, den 12. oktober 2013, hvori politiet anmoder om "en supplerende lægeerklæring fra en speciallæge i hjertesygdomme...". Brevhovedet er fra Østjyllands Politi, Dragonvej 1, 8900 Randers, sendt i en kuvert, der er portostemplet 9. oktober 2013 af Østjyllands Politi, Ridderstræde 1, 8000 Århus C. Brevet er vedlagt kopi af brev af 4. oktober 2013, der udgiver sig for at være udskrevet af Sundhedsstyrelsen men en nærlæsning viser, at brevet faktisk er skrevet

af embedslægeinstitutionen. Langelandsvej 8, 8940 Randers SV. Forvirring – tja.....!

På den foranledning taler jeg i løbet af ugen 15. – 21. oktober 2013 (efterårsferie) flere gange med lægehuset, Bjarkesvej, Hadsten.

Den 18. oktober fortæller min læge pr. tlf., at han vil skrive til hjerteafdelingen på Randers sygehus for at få sygehuset til at udfærdige den omhandlede erklæring. 21. oktober ringer en af lægehusets sekretærer, og fortæller, at en sådan erklæring ikke kan/må udstedes af sygehuset efter beslutning i Region Midtjylland. På anbefaling af min egen læge tager jeg den 22. oktober 2013 telefonisk kontakt til speciallæge Erik La Cour, Århus. Vi aftaler en konsultation, og jeg får samtidig at vide, at speciallægeerklæringen vil koste 3.500,00 kr. Jeg konsulterer La Cour den 25. november 2013 og allerede 26. november modtager jeg kopi af den erklæring, som La Cour har udfærdiget og sendt til myndighederne..

I forløbet har jeg haft en ikke "uinteressant(?)" oplevelse: Den 13. december 2013 ringer min egen læge, Henrik Hoffmann, med følgende spørgsmål: "Får du smertestillende medicin?". Det undrede mig, for han burde da vide besked. Jeg spørger, hvorfor han spørger om det, og lægen svarer, at det er embedslægen, der har spurgt ham. Jeg går i gang med at finde ud af, hvorfor dette spørgsmål opstår. Det viser sig, at speciallæge La Cour i sin erklæring har indføjnet en oversigt over den medicin, som jeg skulle være ordineret. Heri er anført et præparat ved navn Tradolan, som jeg ikke kender. Via opslag på Google, finder jeg ud af, at det er et præparat, der bruges ved moderat til stærke smerter.

Den 13. december 2013 sender jeg en mail til La Cour med spørgsmål om, hvor han har den oplysning fra. La Cour svarer i mail den 15. december 2013 følgende, citat: *"Når der optages en journal på en patient, har man to muligheder for at få oplyst patientens medicinliste : Fra patienten selv og/eller fra egen læge. I dit tilfælde jeg har i forbindelse med at du skulle have fornyet dit kørekort, modtaget en skrivelse fra din egen læge (Henrik Hoffman) og i denne er der en medicinliste som jeg har kopieret. Om den medicin så er et " levn" fra tidligere tider, ved jeg naturligvis ikke, men Tradolan står i dit tilfælde som medicin du tager ved behov og ikke fast. Hvis du gerne vil se denne, kan jeg enten sende den til dig eller du kan kontakte egen læge desangående"*

Jeg spørger min egen læge, Henrik Hoffmann, om, hvorfor han har skrevet sådan. Han svarer at han har kopieret medicinoversigten fra en Epikrise fra Nyreafdelingen på Viborg sygehus, hvor jeg havde været til undersøgelse den 15. oktober 2013.

Herefter spørger jeg Nyreafdelingen i Viborg om, hvor de har oplysningen om præparatet Tradolan fra. De svarer, at det er en kopiering fra indholdet i en epikrise fra en læge på Skejby sygehus, lavet den 13. september 2013 i forbindelse med indsættelse af min 4. pacemaker samme dato.

Jeg graver videre, og via min egen læge finder jeg ud af, at jeg har fået det omhandlede præparat i en kort periode i 2007, altså for 6 år siden! Om jeg den gang har fået at vide, at præparatet bevirkede, at jeg ikke måtte køre bil, kan jeg ikke huske!

Den 18. december får jeg mail fra læge La Cour om at han har skrevet til myndighederne, at oplysningen i speciallægeerklæringen om jeg var medicineret med Tradolan var en fejl.

Jeg har haft problemer med hjertet siden begyndelse af 1980'erne. Konstateret blodprop 1983. Indlagt flere gange i løbet af 80'erne. I oktober 1990 får jeg lavet bypass operation på Skejby sygehus. Denne er siden suppleret med indsættelse af stent, ligeledes på Skejby sygehus.

Ved forundersøgelsen til bypassoperationen kan lægerne ikke foretage en kontrastundersøgelse, som normalt, via indstik i lysken, men foretager i stedet dette via indstik gennem armen.

Om årsagen til at undersøgelsen ikke kunne ske via lysken konstaterer lægerne senere, at min pulsåre er kalket til i lysken, og at der kun er et meget lille blodgennemløb til benene. I april 1993 får jeg derfor foretaget en såkaldt buksetransplantation!

Den 27. april 1993, 4 dage efter buksetransplantationen, fik jeg indsat pacemaker, hvilket, iflg. den opererende læge skyldtes, at der ved indsættelse af bukseprotesen var åbnet "en motorvej" for blodgennemstrømning til benene, hvilket havde fået mit hjerte til at "stå af", da hjertet hidtil havde været på "hårdt arbejde" med at pumpe blodet rundt i kroppen pga. forkalkning/forsnævninger af aorta..

I perioden indtil 2007 var jeg ret ofte indlagt på henholdsvis Randers Centralsygehus og Skejby sygehus, mest på grundlag af problemer med at få luft (muligvis astma). Pacemakeren blev skiftet 15. marts 2005 og igen 11. september 2007, hvor der blev indsat pacemaker med 3 elektroder, og siden har jeg ikke haft problemer med at få luft, som jeg ellers havde haft siden operationen i april 1993 og indsættelse af den 1. pacemaker.

Pacemakeren fra 2007 blev udskiftet til min 4. pacemaker den 11. september 2013.

Lægerne har i hele mit "sygdomsforløb" haft tankerne på kørekort. Jeg har nogle gange fået at vide, at jeg lige skulle vente en uges tid, før jeg kørte bil igen. Senest ved indsættelse af den 4. pacemaker den 13. september 2013, hvor jeg fik at vide, at jeg ikke måtte køre bil de næste ca. 12 – 14 dage. (Det skyldtes imidlertid ikke hjertet, men den omstændighed, at jeg ikke måtte bruge sikkerhedssele indtil stingene fra operationssåret fra pacemakerindsættelsen var fjernet. Pacemakeren sidder øverst i venstre side af brystet)

Pacemakerne er biventrikulær pacemakere.

Da mit hjerteproblem således kan "fejre" godt og vel 30 års jubilæum i 2013, uden at dette tidligere har betydet spørgsmål fra lægelig side om min habilitet til at have kørekort. Jeg kan derfor være noget forundret over, at det en min 70 års fødselsdag, der har udvirket at mit hjerte nu pludselig skulle være et kørekortproblem og at jeg skal pådattes en ekstra udgift på 3.500 kr. udover de 450 kr., som min egen læge skulle have for udstedelse af attest.

Jeg har følgende spørgsmål og anker:

- Hvorfor kan den erklæring som den læge, der kender mig bedst, ikke være fyldestgørende? Er det en underkendelse af den praktiserende læge, som er helt opdateret på min helbredsmæssige status?
- Kunne embedslægen ikke tage telefonen og lige sondere hos min egen læge eller sygehusene for nærmere oplysninger, eller for den sags skyld selv foretage undersøgelserne – måske se alt om mig på www.sundhed.dk?
- Da det er embedslægen der resolverer, at der skal yderligere undersøgelse til, og dermed er "ordregiver", burde embedslægeinstitutionen også bære omkostningen?
- Jeg har kørt bil i 52 år, heraf 20 – 30 år med mere eller mindre samme "hjertetilstand" som nu uden problemer. Hvorfor er min 70 års fødselsdag pludselig et "hjerteproblem", der skal koste 3.500 kr., samtidig med at sygehuse m.v. må antages at kende svarene?
- Regionsråd: Hvorfor må sygehusene, så vidt jeg har forstået, efter en beslutning i

Regionsrådet, ikke udstede den fornødne erklæring som embedslægen efterlyser?

- Normalt er det *ordregiveren*, her politiet/Embedslægen, der betaler regningen. Hvorfor skal udgiften til en speciallægeerklæring betales af mig selv, når det er på embedslægens opdrag? Det er da et "pænt" beløb også for en pensionist!

- Alle sundhedsoperatører, det gælder formentlig også embedslæger, kan via sundhed.dk se alt omkring mine "aktiviteter" i sundhedssystemet tilbage fra 1977?

Her kan bl.a. ses:

- Overblik omkring sundhedsjournalen
- Oversigt over medicin / recepter – Åbne ordinationer
- Journal fra sygehuse – Epikriser m.v.
- Journal fra egen læge m.m.m.

- Min oplevelse har været, at de respektive læger i hele forløbet fra 1980 har været opmærksomme på, om der kunnet være forhold, som kunne betyde nedsat evne til at køre bil og at de ville have grebet ind, hvis der forelå færdselssikkerhedsmæssige forhold.

- Breve fra myndighederne udsendes som B-post. I det beskrevne forløb omkring kørekort fornyelsen har tillige fået brevene med posten på en lørdag (Uden mulighed for at tage aktion før den følgende mandag)

Det er – måske nok – OK at sende brevene som B brev, men når det offentlige i øvrigt gør sig store anstrengelser for at benytte elektronisk post / mail, hvorfor så ikke også gøre det her.

Det er for mit temperament ret belastende at skulle vente en hel weekend på at kunne tage aktion på noget, der for min hverdag er så væsentligt som mit kørekort!

- Min "medicinliste" er nok lidt lang, men det er ikke særligt betryggende, at sygehuse og læger blot kopiere fra ikke aktuelle oplysning til andre læger/sygehuse, når disse skal have oplysninger, når der i øvrigt ligger en opdateret liste på www.sundhed.dk. I øvrigt har jeg altid selv en ajourført medicinoversigt i min tegnebog som de kunne få!

Jeg synes man skulle se på en opdatering af love, regler og procedure omkring kørekortbestemmelserne!

Venlig hilsen

Henning Stenholt

